

Rustningshvide, om en Drøftelse af Forbundets Arbejde med Hensyn til Mindretalsspørgsmaalet og Mandatsspørgsmaal, om Ændring af Reglerne for Valg af Raadets ikke-faste Medlemmer og om Ikrafttrædelsen af Protokollen af 14. September 1929 angaaende Ændring af Domstolens Statut.

Den danske Delegations Medlemmer anmeldtes i de 6 Udvalg som følger:

1. Udvalg (konstitutionelle og juridiske Spørgsmaal) Gesandt *Erik Scavenius* og Folketingsmand *Holger Andersen* med Sekretær *Holger Bech* som Suppleant;

2. Udvalg (Forbundets tekniske Organisationer) Udenrigsminister *P. Munch* med Gesandt *Henrik Kauffmann* og Delegeret *Wm. Borberg* som Suppleanter;

3. Udvalg (Rustningernes Begrænsning) Udenrigsminister *P. Munch* og Gesandt *Erik Scavenius* med Sekretær *Holger Bech* som Suppleant;

4. Udvalg (Forbundets Budget og Sekretariatets Organisation) Dr. *L. Moltesen* og Gesandt *Henrik Kauffmann*;

5. Udvalg (sociale og humane Spørgsmaal) Undervisningsminister *Borgbjerg* og Pastor *Th. Povlsen* med Frøken *Henni Forchhammer* som Suppleant;

6. Udvalg (politiske Spørgsmaal) Dr. *L. Moltesen*, Undervisningsminister *Borgbjerg* og Pastor *Th. Povlsen* med Frøken *Henni Forchhammer* som Suppleant.

De 6 Udvalg valgte følgende Formænd:

1. Udvalg: *Scialoja* (Italien);
2. Udvalg: *Janson* (Belgien);
3. Udvalg: *Munch* (Danmark);
4. Udvalg: *Politis* (Grækenland);
5. Udvalg: *Khan Ala* (Persien);
6. Udvalg: *Motta* (Schweiz);

Forsamlingens Formand, Udvalgenes Formænd, følgende af Forsamlingen valgte Næstformænd: *Briand* (Frankrig), *Vicomte Cecil of Chelwood* (Det britiske Rige), *Yoshizawa* (Japan), *Curtius* (Tyskland), *Grev Apponyi* (Ungarn), *Restrepo* (Columbia) og Formanden for Udvalget for Dagsordenen: *Hyder* (Indien) udgjorde Forsamlingens Præsidium.

Generaldebat om Forbundets Virksomhed.

Generaldebatten indlededes af den italienske Udenrigsminister *Grandi*, der inden han gik over til de to Emner, han navnlig beskæftigede sig med i sin Tale, Afrustningskonferencen og den økonomiske Krise, fremsatte nogle Bemærkninger om, at Forbundet i højere Grad burde beskæftige sig med de faktiske internationale Forhold i Stedet for med Vedtagelsen af Principerklæringer og med konstitutionelle Spørgsmaal. Med Hensyn til det sidste, var Spørgsmaalet om at bringe Forbundspagten i Overensstemmelse med Kellogg-Pagten iaar opført paa Dagsordenen. Italien havde støttet det britiske Forslag. Denne Sag gav ham imidlertid Anledning til som sin personlige Mening at udtale, at man skulde være varsom med at ændre Pagten; de Midler, den indeholdt, var endnu ikke fuldt

prøvede og trængt ind i Folkenes Bevidsthed. Forbundet maatte konsolideres, og de Principer, det hvilede paa, maatte derfor ikke stadig være Genstand for Forandring. Hidtil var man dog næppe gaaet for vidt. Pagten var paa tilfredsstillende Maade blevet suppleret ved den saa godt som almindelige Tilslutning til den fakultative Bestemmelse i Domstolens Statut, ved det voksende Antal Tiltrædelser af Generalakten, ved Udarbejdelsen af en Konvention om Styrkelse af Midlerne til Forhindring af Krig og endelig ved at tilvejebringe Overensstemmelse mellem Forbundspagt og Kellogg-Pagt.

Hvis Pagten skal bevares uændret, maa dens Bestemmelser om Fredens Organisation fuldt ud bringes til Udførelse. Disse Bestemmelser vedrører den fredelige Bi-